

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

سپهرغرب، گروه کشاورزی؛ عضو هیئت‌علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان گفت: تبدیل ضایعات تون ماهیان به آنزیم‌های صنعتی می‌تواند درآمد شیلات را تا ۴۰ درصد افزایش دهد.

تذییع اله بهمنی درباره وضعیت تعیین تکلیف ضایعات محصولات شیلاتی از امکان ایجاد ارزش افزوده در ضایعات تون ماهیان

خبر داد و افزود: ۲۰ تا ۸۰ درصد از صید ماهی تون به ضایعات تبدیل می‌شود که امروز با فناوری‌های نوین قابلیت تبدیل به آنزیم‌های صنعتی را دارد.

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان اظهار کرد: اکنون امعا و احشاء تون ماهیان آنزیم‌هایی مانند پروتئاز و لیپاز استخراج می‌شود که در

صنایع غذایی، دارویی و شوینده‌ها کاربرد گسترده‌ای دارند.

بهمنی تصریح کرد: این اقدام نه‌تنها مزیت اقتصادی دارد، بلکه به کاهش آلودگی محیط زیست نیز کمک می‌کند.

فرآوری آبزیان با بازار ۱۳/۸ میلیارد دلاری آنزیم‌ها در جهان گفت: ایران با توجه به ظرفیت بالای صید و فرآوری ماهی می‌تواند سهمی از

کشاورزی- خانواده

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

رشد ۴۰ درصدی درآمد شیلاتی با تبدیل ضایعات تون ماهیان به آنزیم‌های صنعتی

بهمنی در ارتباط با مزایای طرح ملی استحصال آنزیم‌های صنعتی از ضایعات آبزیان گفت: این طرح سه مزیت عمده همچون تبدیل ضایعات به محصولات با ارزش افزوده بالا در جهت رشد ۴۰ درصدی درآمدزایی صنعت شیلات، جلوگیری از دفن یا سوزاندن ضایعات از آلودگی محیط زیست دریایی، تولید آنزیم‌های مورد نیاز صنایع داخلی که وابستگی به واردات

تنوع‌بخشی به فرآورده‌های انگور ملایر؛

مغلوب نبود چشم‌انداز و حمایت قوی

۸۰ تا ۹۰ درصد محصول آن‌ها هم به ملایر آورده شود.

وی، افزود: به همین دلیل است که در سال‌هایی که عملکرد باغ‌ها خوب است، خروجی فرآوری کشمش در شهرستان ما به بیش از ۵۰ هزار تن می‌رسد که این امر سهم قابل‌توجهی در ارزآوری و بازدهی اقتصادی برای شهرستان، استان و کشور دارد.

رئیس انجمن کشمش ملایر در پاسخ به این پرسش که نسبت به محدود بودن فرآوری انگور ملایر به کشمش آیا برای بالا بردن ارزش افزوده در شهرستان، ظرفیت تنوع‌بخشی به فرآوری ممکن است؟ گفت: من هم با این نظر موافقم. در همان‌طور که در ابتدا گفتم، بیش از ۳۰ سال است که در این حوزه فعالیت می‌کنم، از گذشته‌های دور، هم بنده و هم دیگر اعضای انجمن و حتی افرادی خارج از صنعت، در این زمینه بررسی و مطالعه کرده‌اند، حتی تا مرحله صدور مجوز هم پیش رفتند، اما درنهایت هیچ واحد فرآوری احداث نشده و یا رشته فعالیت پایدارِی به‌وجود نیامده است.

رضایی با ابراز اینکه احساس می‌کنم که چشم‌انداز این حوزه نیاز به بست‌رهای قوی‌تر و حمایت بیشتری دارد افزود، واقعیت این است که ظرفیت بسیاری در این حوزه وجود دارد و از دور بسیار امیدبخش به‌نظر می‌رسد اما، فصلی بودن محصول یکی از چالش‌های اساسی و موانع مهم در مسیر چنین فعالیت‌هایی است البته اخیراً شنیده‌ام که فردی پیگیر اجرای طرح «پالایشگاه انگور» است.

وی با اشاره به اینکه در حال حاضر، با توجه به مطالعات جامع و تجربه‌ای که در این زمینه وجود دارد و همچنین با استناد به تجربیات مناطق دیگر مانند تاکستان و ارومیه، معتقدم مناسب‌ترین و پربازده‌ترین شکل صنایع تبدیلی برای انگور در شهرستان ملایر، تولید کشمش است. عنوان کرد: تبدیل انگور به کشمش با سرمایه اندکی برای تمام باغداران قابل انجام است. پس از آن امکان نگهداری محصول برای خود کشاورزان، واسطه‌ها و واحدهای فرآوری

این بازار را به خود اختصاص دهد و از خروج ارز برای واردات آنزیم‌ها جلوگیری کند.

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان بر حمایت‌های دولت و بخش خصوصی برای توسعه این طرح تأکید کرد و افزود: این پروژه می‌تواند الگویی برای سایر کشورهای منطقه باشد و جایگاه ایران را در صنعت بیوفناوری ارتقا دهد.

این عزیزان اولویت‌های دیگری مطرح است! این در حالی است که یکی از نمایندگان این شهرستان در کمیسیون کشاورزی مجلس حضور داشته و این جایگاه خود فرصتی ناب برای دستیابی به اهداف تعریف‌شده در راستای جذب سرمایه‌گذار جهت توسعه صنایع تبدیلی و فرآوری انگور بوده و هست؛ اما شاهد آن هستیم که با وجود شهرک‌های صنعتی مستعد، ایجاد صنایع تبدیلی مشتقات انگور در این شهرستان مغفول مانده است.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا در این باره با رئیس انجمن کشمش ملایر گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید.

منوچهر رضایی با بیان اینکه در خصوص فرآوری و امکان تنوع‌بخشی به آن برای انگور گفت: انگور تازه طی چند روز فاسد می‌شود، ولی با تبدیل آن به کشمش می‌توان آن را مدت طولانی‌تری در شرایط معمولی حفظ کرد.

وی افزود: به همین دلیل بهترین و به‌صرفه‌ترین گزینه برای ایجاد صنایع تبدیلی در منطقه، همین صنعت کشمش است. اظهار کرد: البته در زمینه‌های دیگر مثل تولید آبغوره، شیره و کنسائرنه انگور هم می‌توان فعالیت کرد اما در طول بیش از ۳۰ سال‌ی که من به‌عنوان فرد حقیقی، در تشکل‌ها و انجمن‌های صنفی فعالیت داشته‌ام، تا جایی که حضور ذهن دارم، افرادی که مطالعاتی در این حوزه داشتند تا کاری در این زمینه‌ها انجام دهند، هیچ‌کدام به نتیجه نرسیدند چراکه آن‌گونه که باید، زمینه‌های مطلوب برای این کارها فراهم نبوده است.

رئیس انجمن کشمش ملایر با بیان اینکه مدتی است که درخصوص راه‌اندازی «پالایشگاه انگور» صحبت‌هایی وجود دارد اما طی چند سال اخیر اتفاق خاصی نیفتاده و تا این لحظه که من اطلاع دارم، چیزی اجرایی نشده عنوان کرد: امیدوارم با این طرح به واقعیت بپیوندد چراکه اگر این پالایشگاه ایجاد شود، می‌تواند صنعتی بسیار وسیع و قابل‌توجه باشد.

رضایی خاطرنشان کرد: بی‌شک مهم شدن این

تأثیر حمایت‌های فرزندان از والدین بعد از ازدواج؛

کمک به والدین برای کنار آمدن با سندروم آشیانه خالی

توصیه‌های یک درمانگر خانواده برای مقابله و ایجاد فرصت

پس از استقلال فرزندان، آمادگی فرهنگی و روانی کافی وجود دارد؟

قبیلاً زندگی به‌صورت خانواده گسترده بود، به این معنی که خانواده‌ها دور هم جمع می‌شدند و فرزندان از والدین، پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها تعلیم می‌دیدند. یاد می‌گرفتند و نضایح می‌شنیدند. در ۵۰ سال اخیر، خانواده مستقل تشکیل شد؛ یعنی فرزندان پس از ازدواج، مستقل می‌شدند. یکی از دلایل اصلی کاهش ازدواج‌ها در حال حاضر، همین استقلال است؛ زیرا مستقل بودن نیازمند فراهم شدن شرایطی مانند مسکن و شغل است. در گذشته، فرزندان ما کار والدین را ادامه می‌دادند و مادربزرگ‌ها یا مادرها به عروس یا داماد کمک می‌کردند، یعنی پدرها به داماد و مادرها به دختر کمک می‌کردند و در حقیقت، کار به آن‌ها یاد می‌دادند تا زمینه رشدشان را فراهم کنند. اما در سال‌های اخیر، متأسفانه این اتفاق کم‌رنگ شده و ولی خانواده‌ها به‌تدریج متوجه این موضوع شده‌اند و خود را برای این اتفاق بزرگ آماده می‌کنند. یعنی درک می‌کنند که باید از نظر فرهنگی و روانی آمادگی داشته باشند و آن کمک‌ها را ارائه دهند. قبیلاً فرزندانش عصای دست خانواده بودند، والدین با فرزندان بزرگ می‌شدند و با هم همراهی و کار می‌کردند. اما در سال‌های اخیر، به‌دلیل اینکه فرزندان، کار و زندگی مستقل پیدا کرده‌اند، این فاصله زیاد شده. در نتیجه، والدین به‌ناچار خود را برای این فاصله فرهنگی و روانی آماده می‌کنند.

نقش فرزندان در کاهش حس طردشدگی یا تنهایی والدین پس از ازدواجشان چیست؟

مسئلاً این احساس تنهایی در مادران بیشتر احساس می‌شود، چراکه حساس‌تر بوده و به‌عنوان کانون مهر و محبت خانه شناخته شده‌اند. آنان زحمات بیشتری برای فرزندان خود می‌بینند و احساس تنهایی می‌کنند؛ البته استثناً هم وجود دارد، اما بسیار کم است. در حقیقت، اگر بخواهیم آمار بگیریم، در ۹۰ درصد موارد، مادران بیشتر احساس تنهایی می‌کنند.

سپهرغرب، گروه خانواده – ملیکا قانعی؛ در گذشته روابط عاطفی والدین و فرزندان پررنگ‌تر بود اما متأسفانه طی سال‌های اخیر، با ورود فناوری، فاصله بسیاری بین والدین و فرزندان ایجاد شده. در این راستا وظیفه فرزندان بعد از ازدواج و مستقل شدن، این است که نیاز والدین به محبت و قدردانی را از یاد نبرده و به‌گونه‌ای رفتار کنند تا آن‌ها بداند که فرزندان‌شان همراه و حامی آن‌ها هستند. آن‌ها با حمایت مالی و عاطفی مثل گوش دادن به صحبت‌ها و درددل‌های والدین برای تخلیه احساسات خود، تا حد زیادی می‌توانند به والدین کمک کنند تا با سندروم آشیانه خالی کنار بیایند.

سندروم آشیانه خالی، تجربه‌ای روان‌شناختی و عاطفی است که معمولاً والدین، پس از ترک خانه توسط فرزندان‌شان، آن را تجربه می‌کنند. این پدیده، که به‌عنوان یک مرحله طبیعی از چرخه زندگی خانواده شناخته می‌شود، می‌تواند با احساساتی نظیر غم، تنهایی، پوچی، فقدان هدف و حتی افسردگی همراه باشد. سندروم آشیانه خالی صرفاً یک حالت گذرا نیست، بلکه می‌تواند تأثیر عمیقی بر سلامت روان و روابط خانوادگی والدین بگذارد. این سندروم، یک بیماری را اختلال روانی به حساب نمی‌آید، بلکه یک واکنش طبیعی به تغییرات اساسی در ساختار و پویایی خانواده است. شدت و مدت این سندروم در افراد مختلف، بسته به عوامل فردی، اجتماعی و فرهنگی، متفاوت است.

عوامل متعددی در بروز سندروم آشیانه خالی نقش دارند، برای مثال والدین، به‌ویژه مادران، ممکن است نقش فرزندپروری را به‌عنوان بخش مهمی از هویت خود تلقی کنند. با ترک فرزندان، این نقش کمرنگ شده و والدین احساس می‌کنند هدف و معنای زندگی خود را از دست داده‌اند. همچنین ترک فرزندان منجر به کاهش تعاملات روزمره و صمیمیت در خانواده می‌شود.

در جامعه ایران، با توجه به اهمیت خانواده و نقش فرزندان در زندگی والدین، سندروم آشیانه

کشمش، محصولی فصلی است و در واقع تعداد انگشت‌شمارِی از این واحدها هستند که در بیشتر ماه‌های سال فعال‌اند. عنوان کرد: هر واحد کشمش پاک‌کنی که فعالیت جدی داشته باشد، بیش از ۳۰ نفر اشتغال‌زایی دارد.

رئیس انجمن کشمش ملایر با تأکید بر اینکه این اشتغال‌رایی مخصوصاً در فصل فرآوری همین زمینه می‌بینم، تصریح کرد: البته نمی‌دانم دقیقاً چه تعداد بهره‌بردار در این زمینه فعال‌اند، چون آمار دقیق در اختیار نیست اما تقریباً در همه روستاهای شهرستان ملایر که آب و زمین کافی دارند، باغ‌های انگور وجود دارد؛ چراکه شرایط اقلیمی این منطقه برای احداث باغ انگور بسیار مناسب است.

رضایی با اشاره به اینکه حتی بخشی از این کشمش‌ها از خود شهرستان نیست، بلکه از دیگر شهرستان‌های کشور تهیه و در اینجا فرآوری می‌شود، اظهار کرد: برای مثال همجواری ما با استان مرکزی به‌ویژه شهرستان خنداب که باغ‌های انگور وسیعی دارد باعث شده که بیش از

را بیش از حد به خود می‌چسباند و آن‌ها را وابسته نگه می‌دارند که یکی از دلایل آن، تعلق خاطر زیاد به فرزندان است. به خانواده‌ها توصیه می‌کنم که بچه‌ها را برای روزهای آینده آماده و تربیت کنید. ما درمانگرها بارها به خانواده‌ها توصیه کرده‌ایم که بچه‌ها را بیش از حد به خود وابسته نکنید و انتظار بیش از حد از آن‌ها نداشته باشید تا زمانی که از شما فاصله گرفتند به شما توجه کنند. این کمک می‌کند که در زمان ازدواج فرزندان و ایجاد فاصله، این فشار روانی را کمتر کنید.

کتابی با عنوان «مادرم درست می‌گفت» (Mother was right) را مطالعه می‌کردم که در آن نوشته بود: بچه‌ها زمانی که ازدواج کرده و بچه‌دار می‌شوند، سختی‌های بزرگ کردن بچه را تجربه کرده و آن‌موقع قدر پدر و مادر خود را می‌دانند. بنابراین والدین نباید انتظار داشته و منتظر فرزندان خود باشند. باید برای خود تفریح و سرگرمی‌هایی را ایجاد کنند.

چگونه می‌توان به والدین آموزش داد که دوره پس از خروج فرزندان از خانه را فرصتی برای رشد شخصی و معنوی خود ببینند؟

انسان در دو حالت مرده است؛ نخست اینکه هدف نداشته باشد و دوم اینکه عشق نداشته باشد. انسان می‌تواند در دوره‌ای که فرزندان‌اش ازدواج کرده و از او فاصله گرفته‌اند، هدف‌های متفاوتی برای خود انتخاب کند. عشق حتماً نباید عشق به جنس مکمل باشد؛ عشق می‌تواند به پرورش گل و گیاه باشد، جمع کردن تمبر باشد، رفتن به کودکستان‌ها و مهدکودک‌های یتیم‌خانه‌ها باشد. برداشتن قدم‌های اجتماعی باشد، شرکت در جلسات خیریه و جلسات آموزشی فرهنگی و دوره‌های مختلف باشد. ببینید، در حال حاضر من ۸۷ سال دارم، کار مشاوره حضوری را تعطیل و باغبانی را جایگزین کرده‌ام، هر روز بیل می‌زنم و به درختان و گل‌هایم با علاقه رسیدگی می‌کنم و در گوشه‌ای از باغ به پرورش مرغ و بلدرچین

است، قرار بگیرند و به یاد داشته باشند که والدین نیاز به محبت و قدردانی دارند. با توجه به رسالت والدین، آن‌ها نیاز دارند تا احساس کنند فرزندان‌شان همراه و حامی آن‌ها هستند.

به‌عنوان درمانگر خانواده در این خصوص چند راهکار ارائه می‌کنم، ازجمله سر زدن، تلفن کردن، حمایت مالی و البته حمایت احساسی مثل گوش دادن به صحبت‌ها و درددل‌های والدین تا بتوانند احساسات خود را تخلیه کنند؛ بنابراین، وظیفه فرزندان در این مورد این است که تا حد زیادی بار احساسی والدین را کم کنند.

چه فعالیت‌ها یا سبک زندگی‌هایی می‌توانند خلأ ناشی از رفتن فرزندان را برای والدین پر کند؟
در ابتدا والدین باید این حقیقت تلخ را بپذیرند که امروزه فرزندان‌شان مستقل شده و به‌دنبال زندگی خود هستند. در نتیجه، باید سرگرمی‌های جدید برای خود فراهم کنند. من به بازنشسته‌ها توصیه‌های زیادی کرده‌ام که باید برای خودتان سرگرمی درست کنید. وقتی بچه‌ها ازدواج می‌کنند (تقریباً زمانی است که پدر یا مادر بازنشسته می‌شوند)، باید سرگرمی‌های جدیدی مانند مرآوده با دوستان، ورزش، خارج شدن از خانه، باغبانی حتی در یک آپارتمان به چنگلدان کوچک داشته باشند. مطالعه، گوش دادن به موسیقی و فعالیت‌های اجتماعی برای خود درنظر بگیرند و در خانه نشینند و دائماً کانال تلویزیون عوض نکنند. این نوع سرگرمی‌ها، حتی نگهداری از برخی پرندگان می‌تواند مفید باشد. همچنین، انجام یک کار نیمه‌وقت می‌تواند به پر کردن این خلأ کمک کند. رفت‌وآمد بیشتر با رفقا و معاشرت‌های سالم خانوادگی نیز می‌تواند مؤثر باشد.

آیا وابستگی شدید والدین به فرزندان در سال‌های قبل از ازدواج، می‌تواند زمینه‌ساز شدت گرفتن سندروم آشیانه خالی باشد؟
بله، متأسفانه برخی والدین، فرزندان‌شان

- یک‌شنبه ۴ خرداد ۱۴۰۴**
- سال هفدهم - شماره ۳۱۳۰**

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

را کاهش دهد را دارد که می‌تواند حتی زمینه صادرات این محصولات راهبردی را فراهم می‌آورد.

وی با اشاره به ظرفیت اشتغال‌زایی این طرح افزود: اجرای کامل این پروژه می‌تواند حداقل ۵۰۰ شغل مستقیم در استان‌های ساحلی ایجاد کند و زنجیره ارزش کاملی از صید تا فرآوری پیشرفته را توسعه دهد.

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

عضو هیئت علمی مرکز ملی تحقیقات فرآوری آبزیان مطرح کرد:

فراهم می‌شود چراکه حتی تا یک سال نیز در شرایط محیطی معمول قابل نگهداری است و این مزیت، فرصت فروش مستمر و پایدار را برای کشاورزان فراهم می‌کند.

رئیس انجمن کشمش ملایر ادامه داد: در همین راستا، باید اقداماتی برای ارتقای کیفیت و بهداشت محصول انجام شود. به‌عنوان نمونه، یکی از کارهای مؤثر، جداکردن ارتباط مستقیم محصول با خاک است. این کار می‌تواند با اهدای رایگان برزنت یا زیراندازهای مناسب به باغداران انجام شود تا دیگر محصول خود را روی خاک نریزند.

رضایی با ابراز اینکه گرچه این اقدام در ظاهر ساده است، اما قدمی بسیار مهم در ارتقای سلامت و کیفیت کشمش محسوب می‌شود تشریح کرد: مسئله بعدی اصلاح وضعیت انبارداری کشمش است. هم‌اکنون این محصول در کیسه‌های پلاستیکی یا کنفی نگهداری می‌شود که استاندارد نیست. باید آن را به نگهداری در سبد تبدیل کنیم. این کار نیازمند سرمایه‌گذاری است که بخش صنعتی آن را می‌توان بر عهده واحدهای فرآوری گذاشت، اما برای بخش کشاورزی، دستگاه‌های متولی باید وارد عمل شوند. هم از نظر ترویج این اقدام در بین باغداران و هم از لحاظ تأمین منابع مالی برای خرید این سبدها.

وی ادامه داد: چنین اقدامات کوچکی می‌تواند کیفیت محصول را ارتقا دهد و در نتیجه، ارزش افزوده ایجاد کند و ما بتوانیم محصول را با قیمت بهتر به بازار جهانی عرضه کنیم.

وی با اشاره به اینکه لازمه این امر، وجود یک ارتباط منطقی، عقلایی و تجاری میان کشور ما و کشورهای خریدار است، تشریح کرد: برای تحقق این هدف، باید موانع موجود در سیاست خارجی و تجارت بین‌المللی برداشته و در عین حال دستگاه دیپلماسی کشور وارد عمل شود و شرایطی فراهم آورد که ما برای صادرات محصول، محدود به دو یا سه کشور خاص نباشیم، بلکه بتوانیم بهترین و مناسب‌ترین بازارهای جهانی را شناسایی و به آن‌ها دسترسی پیدا کنیم.